

De kleuren aan het altaar tijdens Epifanie

Hij is de ster, Hij is de zon, Hij is de eeuwige levensbron.

Novalis

Epifanie; het eerste feest in het nieuwe jaar tooit zich aan het altaar in een krachtig koninklijk purper. Advent heeft in blauw de weg gebaad voor de geboorte van het mensenkind uit het Lukas evangelie. Epifanie heeft betrekking op de geboorte van Christus. Het is in die dagen dat drie wijzen uit het oosten, door de bewegende ster die de ziel is van Christus, geleid worden naar de plek van de geboorte van het kind waarvan het evangelie van Matheus spreekt. Zij schouwden in de ster, die stralender was dan de zon, de grote lichtverschijning van het zonnewezen dat zou neerdalen uit de hoge en de wijzen gaan op weg om de 'heiland' te aanbidden. Volgens een legende neemt het kind alle drie de geschenken die zij meebrachten aan. Het goud voor de menselijke wijsheid, waardoor het koning zou worden; de wierook, waardoor het goddelijk zou worden; en de mirre, waardoor het een genezer, een 'heiland' zou worden. In een visioen schouwden zij hoe deze Christusgeest 30 jaar later bij de doop intrek zal nemen in de mens Jezus van Nazareth.

Purper, een majestueuze kleur.

In de vroege morgen, als een aankondiging van de nieuwe dag, verschijnt vaak magenta als kleur aan de hemel, één van de vijf purpers. In de avondschemering; als de zon al onder de horizon is verdwenen en de duisternis toeneemt, ontstaat vaak uit de wisselwerking van licht en duister, als een laatste groet van het licht van de voorbije dag, een machtig purper. In dit purper komt ons een andere stemming tegemoet. Een sfeer van rust en stilte breidt zich uit over de aarde. Ongeveer 15 minuten na zonsondergang begint de hemel purper te kleuren. Bewegend en afwisselend, als een machtig spel, zowel in het oosten als in het westen zien we het purper aan de avondhemel. Stil wordt het in onze ziel en geraakt kunnen we worden tot in de kern van ons wezen. Een warme stemming van liefde komt ons tegemoet. Het uiterlijke licht verdwijnt en de stemming brengt ons dichterbij onszelf, maakt als het ware plaats voor ons innerlijk licht. Deze warme stemming, komend uit duisternis in het purper, wil ons vervullen met moedskrachten. Roept ons op tot daden, een koning waardig.

Met Epifanie begint een nieuwe dynamiek, het kerstgebeuren moet zich kunnen ontvouwen. Een nieuwe toekomst is geopend en wij staan er middenin. De wederkomst van Christus is gaande. Wat is er als nieuwe kiem in onszelf in de kersttijd ontstaan? Hoe gaan wij de weg om Christusdrager te worden? Het rood-violet aan het altaar en in de gewaden, wil oproepen tot innerlijk koningschap. Het wil ons wekken en versterken en moed geven tot handelen. Purper spreekt als kleur van toekomst. We gaan op weg naar het heldere rood van Pasen.

Elza Prins van Dreven